

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA**

NACRT

**PRIJEDLOG UREDBE
O PROVEDBI JAMSTVENIH MJERA ZA
GOSPODARSKI OPORAVAK I RAZVITAK**

Zagreb, ožujak 2010.

Na temelju članka 19. Zakona o jamstvenom fondu za gospodarski oporavak i razvitak (Narodne novine, broj 20/10) i članka 10. stavka 4. Zakona o Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak (Narodne novine, broj 138/06) Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj dana _____ donijela

U R E D B U
O PROVEDBI JAMSTVENIH MJERA ZA
GOSPODARSKI OPORAVAK I RAZVITAK

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovom Uredbom uređuju se uvjeti za sudjelovanje na aukcijama, osnovni elementi ponude banke i kriteriji za dodjelu jamstvene kvote, postupak ocjene zaprimljenih ponuda banaka, dodjeljivanje jamstvene kvote bankama, kriteriji i način davanja jamstva za korisnike kredita koji nisu u teškoćama i za korisnike kredita koji su u teškoćama nakon 01. srpnja 2008., način i rokovi izvješćivanja Ministarstva financija te vrste, visina, način utvrđivanja i rokovi plaćanja naknada koju plaćaju banke u ime korisnika kredita.

Članak 2.

- (1) Na aukcijama koje u ime i za račun Republike Hrvatske provodi Hrvatska banka za obnovu i razvitak (dalje u tekstu: HBOR), banke s važećim odobrenjem za rad u Republici Hrvatskoj (dalje u tekstu: banke), nadmeću se za jamstvene kvote.
- (2) Jamstva se daju ukupno do visine dodijeljene jamstvene kvote iz stavka 1. ovoga članka prema odredbama ove Uredbe.

Članak 3.

- (1) Jamstvo za pojedinačni kredit može iznositi najviše 50 posto iznosa glavnice kredita, ali ne više od 60 milijuna kuna.
- (2) Iznimno, jamstvo za obveze korisnika kredita može se dati i u iznosu višem od 60 milijuna kuna, ali ne više od 50 posto iznosa glavnice kredita o čemu odlučuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra financija.
- (3) Nominalni iznos danog jamstva smanjuje se razmjerno otplati glavnice kredita.
- (4) Jamstva se, prema ovoj Uredbi, daju zaključno do 31. prosinca 2010. godine.

II. JAMSTVENA MJERA ZA KORISNIKE KREDITA KOJI NISU U TEŠKOĆAMA

Članak 4.

- (1) Odredbe ove Glave odnose se na jamstva koja se daju korisnicima kredita koji nisu u teškoćama na zadnji službeni izvještajni dan prije podnošenja zahtjeva za odobrenje kredita.
- (2) Ukupni iznos jamstava za potrebe provedbe mjere iz ove Glave iznosi do milijardu kuna.
- (3) Korisnici kredita iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju pravo na jamstvo sukladno odredbama ove Uredbe i pravilima o državnim potporama u obliku jamstava (točka 3.4. Programi jamstava u Odluci o objavljivanju pravila o državnoj potpori u obliku jamstava, Narodne novine, broj 39/2009).

Članak 5.

- (1) Jamstva se mogu dati za korisnike kredita koji, između ostalog, ispunjavaju i sljedeće kriterije:
 - a) za korisnike kredita koji vode poslovne knjige u skladu sa Zakonom o računovodstvu:
 - koeficijent zaduženosti na zadnji izvještajni dan (ukupne obveze/aktiva) $\leq 0,9$
 - pokazatelj tekuće likvidnosti na zadnji izvještajni dan (kratkotrajna imovina/kratkoročne obveze) $\geq 0,8$
 - neto dobit na zadnji izvještajni dan ili na dan 31. prosinca 2007. ili 31. prosinca 2008. godine $\geq 0,0$
 - b) za ostale korisnike kredita:
 - dohodak na zadnji izvještajni dan ili dan 31. prosinca 2007. ili 31. prosinca 2008. godine $\geq 0,0$
 - c) projekti korisnika kredita iz točaka a) i b) ovoga stavka moraju ispunjavati i sljedeće:
 - neto sadašnja vrijednost (NSV) projekta > 0
 - pokazatelj pokrića duga (zbroj kumulativa neto primitaka u financijskom toku i anuiteta kredita u odnosu na anuitet kredita) je minimalno 1,2: 1
 - osjetljivost projekta na likvidnost i rentabilnost – prihvatljivim se smatra onaj projekt koji ispunjava kriterije iz prve i druge alineje ove točke i uz pad prihoda ili rast materijalnih rashoda u visini 5% ili više.
- (2) Banka provjerava ispunjavanje kriterija iz članka 10. stavka 1. Zakona o jamstvenom fondu za gospodarski oporavak i razvitak (dalje u tekstu: Zakon) i stavka 1. ovoga članka.

Članak 6.

- (1) Jamstva iz članka 4. ove Uredbe daju se za kredite namijenjene financiranju novih investicija i dovršavanju već započetih investicija, koji u strukturi mogu sadržavati i kredite potrebne za održivost investicije uključujući financiranje dijela obrtnih sredstava i reprogramiranje kredita danih za investicije i obrtna sredstva, ugovorenih nakon 01. srpnja 2008. godine.

- (2) Financiranje obrtnih sredstava i reprogramiranje kredita iz stavka 1. ovoga članka ne može pojedinačno iznositi više od 15 posto iznosa kredita, odnosno ukupno ne više od 30 posto od iznosa pojedinačnog kredita za koji se daje jamstvo.
- (3) Jamstva se daju za kredite odobrene u kunama uz valutnu klauzulu vezanu za euro, kamatu stopu vezanu uz tromjesečnu europsku međubankovnu kamatu stopu (EURIBOR), uvećanu za kamatu maržu banke.
- (4) Jamstva se ne daju za reprogramiranje već reprogramiranih kredita koji su dani prije 1. srpnja 2008. godine.
- (5) Za kredite ugovorene nakon 1. srpnja 2008. godine koji se reprogramiraju sukladno stavku 1. ovoga članka, banka je dužna korisniku kredita osigurati povoljnije uvjete (duži rok i niža kamatna stopa) nego po kreditu koji se reprogramira.

Članak 7.

- (1) Za dano jamstvo banka, u ime korisnika kredita, plaća naknadu na nedospjeli iznos glavnice kredita za koju je dano jamstvo, za svaku godinu trajanja jamstva, koja je prihod državnog proračuna.
- (2) Banka će naknadu iz stavka 1. ovoga članka u ime korisnika kredita, plaćati kvartalno i to na sljedeći način:
 - a) za korisnike kredita koje je banka razvrstala u stupanj kreditne kvalitete 1 naknadu u iznosu od 0,4 posto godišnje na iznos jamstva,
 - b) za korisnike kredita koje je banka razvrstala u stupanj kreditne kvalitete 2 naknadu u iznosu od 0,6 posto godišnje na iznos jamstva,
 - c) za korisnike kredita koje je banka razvrstala u stupanj kreditne kvalitete 3 naknadu u iznosu od 0,8 posto godišnje na iznos jamstva,
 - d) za korisnike kredita koje je banka razvrstala u stupanj kreditne kvalitete 4 naknadu u iznosu od 2,0 posto godišnje na iznos jamstva,
 - e) za korisnike kredita koji nemaju kreditnu povijest ili ocjenu zasnovanu na bilančnom pristupu naknada se utvrđuje u iznosu od 3,8 posto godišnje na iznos jamstva.
- (3) Za dana jamstvo banka, u ime korisnika kredita, plaća i jednokratnu naknadu u iznosu 0,25 posto na iznos jamstva, a najmanje 500,00 (petsto) kuna. Naknada se naplaćuje prije ili istodobno s davanjem jamstva za pokriće troškova obrade zahtjeva za davanje jamstava i prihod je HBOR-a.

Članak 8.

- (1) Visina naknada iz članka 7. ove Uredbe određena je u skladu s tržišnim cijenama, a njihova prikladnost tržišnim uvjetima preispitat će se godišnje na temelju stvarne stope gubitaka u ekonomski prihvatljivom vremenskom razdoblju s ciljem zadržavanja razine koja pokriva uobičajene rizike vezane uz davanje jamstva.

(2) Ministarstvo finansija preispitati će visine naknada iz stavka 1. ovoga članka na temelju analize koju provodi HBOR i može predložiti Vladi Republike Hrvatske izmjenu visine naknade iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe.

III. JAMSTVENA MJERA ZA OSTALE KORISNIKE KREDITA

Članak 9.

- (1) Odredbe ove Glave odnose se na jamstva koja se daju korisnicima kredita koji nisu bili u teškoćama prije 01. srpnja 2008. ali se u trenutku podnošenja zahtjeva za jamstvo smatraju poduzetnicima u teškoćama sukladno odredbama članka 10. ove Uredbe kao posljedica globalne finansijske i gospodarske krize (dalje u tekstu: korisnici kredita u teškoćama).
- (2) Ukupni iznos jamstava za potrebe provedbe mjere iz ove Glave iznosi do milijardu kuna.

Članak 10.

- (1) Korisnik kredita je u teškoćama, sukladno pravilima o državnim potporama, ako je:
- a) više od polovice upisanog odnosno temeljnog kapitala nestalo, a više od četvrtine tog kapitala izgubljeno u prethodnih dvanaest mjeseci; ili je
 - b) temeljem važećih propisa ispunjavao uvjete za pokretanje stečajnog postupka.
- (2) Osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka, ako se radi o velikim poduzetnicima, smatra se da je korisnik kredita u teškoćama i u sljedećim slučajevima:
- a) ako nije bio sposoban vlastitim sredstvima ili sredstvima koja može pribaviti od svojih vlasnika/dioničara ili vjerovnika spriječiti gubitke, a koji bi, bez vanjske intervencije države, gotovo sigurno kratkoročno ili srednjoročno ugrozili njegov opstanak; ili
 - b) ako su bili prisutni tipični pokazatelji da se radi o poduzetniku u teškoćama, kao npr. rast gubitaka, smanjenje ukupnog prihoda, rast zaliha, višak kapaciteta, smanjenje novčanih tokova, rast duga, porast troškova kamata i pad ili nulta neto vrijednost imovine.
- (3) Jamstva se mogu dati za korisnike kredita koji, između ostalog, ispunjavaju i sljedeće kriterije:
- a) za korisnike kredita koji vode poslovne knjige u skladu sa Zakonom o računovodstvu:
 - koeficijent zaduženosti na zadnji izvještajni dan (ukupne obveze/aktiva) $\leq 0,9$
 - pokazatelj tekuće likvidnosti na zadnji izvještajni dan (kratkotrajna imovina/kratkoročne obveze) $\geq 0,8$
 - neto dobit na zadnji izvještajni dan ili na dan 31. prosinca 2007. ili 31. prosinca 2008. godine $\geq 0,0$
 - b) za ostale korisnike kredita:
 - dohodak na zadnji izvještajni dan ili dan 31. prosinca 2007. ili 31. prosinca 2008. godine $\geq 0,0$
 - c) projekti korisnika kredita iz točaka a) i b) ovoga stavka moraju ispunjavati i sljedeće:
 - neto sadašnja vrijednost (NSV) projekta > 0

- pokazatelj pokrića duga (zbroj kumulativa neto primitaka u financijskom toku i anuiteta kredita u odnosu na anuitet kredita) je minimalno 1,2: 1
- osjetljivost projekta na likvidnost i rentabilnost – prihvatljivim se smatra onaj projekt koji ispunjava kriterije iz prve i druge alineje ove točke i uz pad prihoda ili rast materijalnih rashoda u visini 5% ili više.

(4) Banka provjerava ispunjavanje kriterija iz članka 10. Zakona i stavaka 1. do 3. ovoga članka.

Članak 11.

- (1) Jamstva se daju korisnicima kredita iz članka 9. ove Uredbe uz uvjet ograničenja najvišeg iznosa kredita koji se odobrava uz jamstvo i koji ne može iznositi više od ukupnog godišnjeg iznosa plaća korisnika kredita za 2008. godinu uključujući i zaposlene kod podizvođača, ako rade na zajedničkom projektu koji se financira kreditom za koji se daje jamstvo.
- (2) U slučaju korisnika kredita iz stavka 1. ovoga članka osnovanih nakon 1. siječnja 2008. godine, najviši iznos kredita ne smije prijeći procijenjeni godišnji iznos plaća za prve dvije godine poslovanja uključujući i zaposlene kod podizvođača, ako rade na projektu koji se financira kreditom za koji se daje jamstvo.
- (3) Prilikom izračuna godišnjeg iznosa plaća korisnika kredita iz stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se odredbe propisa koje uređuju državne potpore i Priopćenje Komisije o Privremenom okviru Zajednice za mjere državnih potpora kojima se podupire pristup financiranju u trenutnoj financijskoj i gospodarskoj krizi (2009/C303/09).
- (4) Godišnji iznos plaća utvrđuje se primjenom mjesecne osnovice plaće u iznosu od 3.028,00 eura po zaposlenom odnosno zadnjim objavljenim podacima Ureda za statistiku Europske unije (EUROSTAT), izračunatoj u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan odobrenja kredita.
- (5) Godišnji iznos plaća korisnika kredita uključuje i sva davanja iz i na plaće.
- (6) Zajednički projekt iz stavka 1. ovoga članka je projekt u kojem je udio podizvođača na temelju projektne dokumentacije veći od 20 posto vrijednosti projekta.

Članak 12.

- (1) Jamstva se daju za kredite namijenjene financiranju novih investicija i dovršavanju već započetih investicija, koji u strukturi mogu sadržavati i kredite potrebne za održivost investicije uključujući financiranje dijela obrtnih sredstava i reprogramiranje kredita ugovorenih nakon 01. srpnja 2008. godine.
- (2) Financiranje obrtnih sredstava i reprogramiranje kredita iz stavka 1. ovoga članka ne može pojedinačno iznositi više od 15 posto iznosa kredita, odnosno ukupno ne više od 30 posto od iznosa pojedinačnog kredita za koji se daje jamstvo.

- (3) Jamstva se daju za kredite odobrene u kunama uz valutnu klauzulu vezanu za euro, kamatu stopu vezanu uz tromjesečni europsku međubankovnu kamatu stopu (EURIBOR), uvećanu za kamatu maržu banke.
- (4) Jamstva se ne daju za reprogramiranje već reprogramiranih kredita koji su dani prije 1. srpnja 2008. godine.
- (5) Za kredite ugovorene nakon 1. srpnja 2008. godine koji se reprogramiraju sukladno stavku 1. ovoga članka, banka je dužna korisniku kredita osigurati povoljnije uvjete (duži rok i niža kamatna stopa) nego po kreditu koji se reprogramira.

Članak 13.

- (1) Za dano jamstvo banka, u ime korisnika kredita, plaća naknadu na dio glavnice kredita za koju je dano jamstvo, za svaku godinu trajanja jamstva, koja je prihod državnog proračuna.
- (2) Banka će naknadu iz stavka 1. ovoga članka u ime korisnika kredita, plaćati kvartalno i to na sljedeći način:
 - a) za korisnike kredita koje je banka razvrstala u stupanj kreditne kvalitete 1 naknadu u iznosu od 0,4 posto godišnje na iznos jamstva,
 - b) za korisnike kredita koje je banka razvrstala u stupanj kreditne kvalitete 2 naknadu u iznosu od 0,6 posto godišnje na iznos jamstva,
 - c) za korisnike kredita koje je banka razvrstala u stupanj kreditne kvalitete 3 naknadu u iznosu od 0,8 posto godišnje na iznos jamstva,
 - d) za korisnike kredita koje je banka razvrstala u stupanj kreditne kvalitete 4 naknadu u iznosu od 2,0 posto godišnje na iznos jamstva,
 - e) za korisnike kredita koji nemaju kreditnu povijest ili ocjenu zasnovanu na bilančnom pristupu naknada se utvrđuje u iznosu od 3,8 posto godišnje na iznos jamstva.
- (3) Za dana jamstva banka, u ime korisnika kredita, plaća i jednokratnu naknadu u iznosu 0,25 posto na iznos jamstva, a najmanje 500,00 (petsto) kuna. Naknada se naplaćuje prije ili istodobno s davanjem jamstva za pokriće troškova obrade zahtjeva za davanje jamstava i prihod je HBOR-a.

Članak 14.

- (1) Visina naknada iz članka 13. ove Uredbe određena je u skladu s tržišnim cijenama, a njihova prikladnost tržišnim uvjetima preispitat će se godišnje na temelju stvarne stope gubitaka u ekonomski prihvatljivom vremenskom razdoblju s ciljem zadržavanja razine koja pokriva uobičajene rizike vezane uz davanje jamstva.
- (2) Ministarstvo financija preispitat će visine naknada iz stavka 1. ovoga članka na temelju analize koju provodi HBOR i može predložiti Vladi Republike Hrvatske izmjenu visine naknade iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe.

IV. POSTUPAK DAVANJA JAMSTAVA

Članak 15.

Odredbe ove Glave odnose se na postupak davanja jamstava za korisnike kredita iz Glave II. i III. ove Uredbe.

Članak 16.

- (1) Banka koja se javlja na aukciju razvrstava plasmane korisnika kredita u rizične skupine u skladu s aktom Hrvatske narodne banke kojim se uređuje klasifikacija plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija.
- (2) Jamstva se daju korisnicima kredita sa svim plasmanima razvrstanim u rizičnu skupinu A.
- (3) Razvrstavanje plasmana korisniku kredita u skladu sa stavcima 1. i 2. ovoga članka priznavat će se ako su svi plasmani korisnika kredita kod banke koja podnosi zahtjev za davanje jamstva razvrstani u rizičnu skupinu A.
- (4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, korisnik kredita zadovoljava kriterije za dodjelu jamstva ako je na dan 30. lipnja 2008. godine ili na dan 31.12.2009. godine bio razvrstan u rizičnu skupinu A.

Članak 17.

- (1) Banka procjenjuje kreditnu sposobnost korisnika kredita, te procjenjuje i dogovara instrumente osiguranja.
- (2) Banka je dužna provesti osiguranje za cijelokupni iznos kredita, neovisno o danom jamstvu, sukladno dobroj bankarskoj praksi.
- (3) U slučaju naplate danog jamstva, a po otkazu ugovora o kreditu, banka je dužna, u skladu sa svojim općim aktima, provesti postupak naplate potraživanja Republike Hrvatske s osnova naplaćenog jamstva, zajedno s naplatom svog potraživanja. Banka je dužna iz iznosa dobivenih naplatom od korisnika kredita i iz instrumenata osiguranja, namiriti sebe i Republiku Hrvatsku, proporcionalno iznosima podjele rizika (*pro rata*).

Članak 18.

- (1) Aukcija se provodi najmanje jedanput mjesečno.
- (2) Aukcija se može provoditi za kredite ročnosti od 3 do 5 godina, te za kredite ročnosti od 5 do 10 godina.
- (3) HBOR donosi Upute za provođenje aukcije uz prethodnu suglasnost ministra financija i objavljuje ih na svojim internetskim stranicama najkasnije u roku 3 dana od dana stupanja na snagu ove Uredbe.

Članak 19.

- (1) Poziv na aukciju, na kojeg prethodnu suglasnost daje ministar financija, HBOR će dostaviti bankama putem elektroničke pošte i istovremeno objaviti na svojoj internetskoj stranici najmanje 3 dana prije održavanja aukcije.
- (2) Poziv na aukciju sadrži najmanje sljedeće elemente:
 - a) iznos aukcije,
 - b) ročnost kredita,
 - c) stupanj najvišega rizika, koji za tu aukciju preuzima Republika Hrvatska kao davatelj jamstva, odnosno stupanj najnižega rizika, koji mora preuzeti banka,
 - d) broj mogućih ponuda banke,
 - e) rok za dostavu ponuda,
 - f) način dostave ponuda,
 - g) metoda ocjene i rangiranja ponuda,
 - h) osobe za kontakt i način komunikacije,
 - i) suglasnost banke za objavu podataka o rezultatima aukcije,
 - j) odredbu o prihvaćanju nacrta Okvirnog ugovora iz članka 24. ove Uredbe,
 - k) ostale elemente.

Članak 20.

- (1) Banke dostavljaju ponude na način i u roku kako je određeno u pozivu na aukciju.
- (2) Vrijeme trajanja aukcije ne može biti kraće od 4 sata i ne duže od 7 sati.

Članak 21.

- (1) Pravo sudjelovanja na aukciji ostvaruje banka koja je predala ponudu u roku koji je određen u pozivu na aukciju i čija ponuda sadrži sljedeće elemente:
 - a) iznos jamstvene kvote za koju se nadmeće pojedina banka prema ročnosti kredita,
 - b) visinu rizika kojega je banka spremna preuzeti u okviru objavljene jamstvene kvote za pojedinu aukciju,
 - c) visinu kamatne marže na kredite za koje se traži jamstvo,
 - d) ostale elemente sukladno pozivu na aukciju.
- (2) Naknade za obradu zahtjeva za odobrenje kredita koje obračunavaju banke na kredite ročnosti od 3 do 5 godina mogu iznositi najviše 0,8 posto, a na kredite ročnosti od 5 do 10 godina najviše 1,0 posto iznosa glavnice kredita. Naknada za rezervaciju sredstava ne može iznositi više od 0,25% godišnje.
- (3) Kamatna marža i naknada banke ne smiju rasti u razdoblju otplate kredita za koji je dano jamstvo.
- (4) HBOR neće prihvati ponudu banke u kojoj je kamatna marža značajno iznad trenutnih tržišnih uvjeta. Ako sve banke dostave ponude koje su u dijelu kamatne marže značajno iznad trenutnih tržišnih uvjeta, HBOR neće prihvati niti jednu ponudu banaka te će poništiti aukciju.

(5) Banka može na jednoj aukciji sudjelovati s najviše do 3 ponude, a u skladu s pozivom na aukciju.

(6) Na aukciji mogu sudjelovati i banke koje podnose ponudu namijenjenu zajedničkom financiranju određenog projekta (klupski kredit) namijenjenog jednom korisniku kredita, a u tom slučaju ponudu podnosi organizator kredita (agent).

Članak 22.

(1) HBOR provodi ocjenu zaprimljenih ponuda sukladno ovoj Uredbi i metodologiji utvrđenoj u Uputama za provođenje aukcije.

(2) Kriteriji za odabir najboljih ponuda na aukciji za dodjelu jamstvenih kvota jesu postotak rizika koji je banka spremna preuzeti, koji je iskazan kao cijeli broj i višekratnik je broja 5, te visina kamatne marže izražena na jednu decimalu.

(3) Metoda ocjene i rangiranje ponuda utvrđuje se u pozivu za aukciju.

(4) Jamstvena kota dodjeljuje se bankama počevši od ponude banke koja je najbolje rangirana prema niže, do iskorištenja ukupnog iznosa raspisane jamstvene kvote.

(5) Ako ukupni iznos više jednak rangiranih ponuda banaka prelazi iznos jamstvene kvote ili preostali iznos ove kvote, ista se dijeli između tih banaka proporcionalno njihovim ponudama.

Članak 23.

(1) HBOR će najkasnije u roku 3 radna dana od dana održane aukcije, o rezultatima aukcije obavijestiti sve banke koje su sudjelovale na aukciji i Ministarstvo financija uz istovremenu objavu rezultata aukcije na svojim internetskim stranicama.

(2) Iznimno, u slučaju iz članka 9. stavka 2. Zakona HBOR može produžiti rok iz stavka 1. ovoga članka uz prethodnu suglasnost ministra financija.

Članak 24.

(1) Nakon odabira ponuda u skladu s odredbama ove Uredbe, HBOR će s bankom u roku 15 dana od dana aukcije potpisati Okvirni ugovor o dodjeli jamstvene kvote (dalje u tekstu: Okvirni ugovor) odobrene na aukciji.

(2) Okvirni ugovor sadrži sljedeće bitne elemente:

- a) visinu dodijeljene jamstvene kvote,
- b) obavezu banke da će u slučaju naplate po jamstvu voditi postupke naplate potraživanja Republike Hrvatske s osnova plaćenog jamstva, zajedno sa svojim potraživanjem po ugovoru o kreditu,
- c) odredbe o izvještavanju promjene rizične skupine korisnika kredita, stanju kredita, dinamici korištenja i otplati kredita po svakom ugovoru o kreditu za koje se daje jamstvo,
- d) odredbe koje se odnose na osiguranje kredita,

- e) odredbe o kontroli namjenskog korištenja kredita kod banke i korisnika kredita u vrijeme trajanja jamstva, odnosno do konačne otplate kredita,
- f) odredbe o uvjetima prijenosa jamstva iz članka 30. ove Uredbe,
- g) odredbe o posljedicama za banku u slučaju kršenja Zakona, ove Uredbe i/ili Okvirnog ugovora.

(3) Jedan primjerak potpisanoj Okvirnog ugovora HBOR dostavlja Ministarstvu financija.

(4) Nacrt Okvirnog ugovora HBOR će objaviti na svojim internetskim stranicama.

Članak 25.

- (1) Banka je obvezna u roku 45 dana od dana aukcije dostaviti HBOR-u popis kredita za koje se traži jamstvo na propisanom obrascu s pripadajućom dokumentacijom.
- (2) Standardizirani obrazac i popis potrebne dokumentacije sastavni je dio Uputa iz članka 18. stavka 3. ove Uredbe.
- (3) Banka je obvezna u roku 5 dana od poziva HBOR-a, dostaviti i drugu dokumentaciju, s kojom se dokazuje ispunjenje uvjeta za dobivanje jamstva propisanih Zakonom i ovom Uredbom.
- (4) Ako HBOR utvrdi da neki od kredita s popisa ne ispunjavaju uvjete iz Zakona i ove Uredbe, o tome će obavijestiti banku. Banka može u roku 5 dana od primitka obavijesti, ali ne kasnije od roka iz stavka 1. ovoga članka, ponuditi zamjenski kredit.
- (5) Potpuni popis kredita, uključujući i zamjenski kredit iz stavka 3. ovoga članka, s pripadajućom dokumentacijom mora biti zaprimljen u HBOR-u najkasnije u roku iz stavka 1. ovoga članka.
- (6) HBOR će najkasnije u roku 8 dana od isteka roka iz stavka 1. ovoga članka provjeriti ispunjavaju li krediti uvjete iz Zakona i ove Uredbe i obavijestiti banku o prihvaćanju popisa kredita.
- (7) Banka će u roku 5 dana od obavijesti HBOR-a iz stavka 6. ovoga članka, potpisati ugovor o kreditu s korisnikom kredita i jedan izvorni primjerak ugovora dostaviti HBOR-u.
- (8) Ako banka u roku iz stavka 3. ovoga članka ne dostavi zatražene podatke i dokumentaciju za određeni kredit ili više kredita, ili ako krediti ne ispunjavaju uvjete iz Zakona i ove Uredbe, ti krediti ne ulaze u jamstvenu kvotu te se za iznos tih kredita umanjuje iznos odobrene jamstvene kvote i primjenjuju odredbe članka 26. ove Uredbe, o čemu HBOR odmah obavještava banku.
- (9) Ako banka u roku iz stavka 7. ovoga članka ne dostavi HBOR-u primjerak ugovora o kreditu, smatrat će se da je banka odustala od zahtjeva za jamstvo za navedenog korisnika kredita, te će se za iznos jamstva koje je trebalo biti dano za taj kredit, umanjiti jamstvena kvota banke i primijeniti odredbe članka 26. ove Uredbe o čemu HBOR odmah obavještava banku.

Članak 26.

- (1) Ako banka ne iskoristi najmanje 90 posto dodijeljene jamstvene kvote prema utvrđenim uvjetima gubi pravo sudjelovanja na prvoj sljedećoj aukciji koja se održava nakon proteka roka iz članka 25. stavka 7. ove Uredbe o čemu HBOR obavještava banku.
- (2) Ako je banka iskoristila manje od 30 posto dodijeljene jamstvene kvote gubi pravo sudjelovanja na slijedeće tri aukcije koje se održavaju nakon proteka roka iz članka 25. stavka 7. ove Uredbe o čemu HBOR obavještava banku.
- (3) Nakon proteka roka iz članka 25. stavka 7. ove Uredbe, iznos neiskorištene jamstvene kvote banka vraća u jamstveni fond.
- (4) Banka i HBOR u slučajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka potpisuju dodatak Okvirnom ugovoru.
- (5) O korištenju raspisane jamstvene kvote po pojedinoj aukciji HBOR izvješćuje Ministarstvo financija.

Članak 27.

- (1) Ugovor o kreditu, za koji se daje jamstvo sukladno Zakonu i ovoj Uredbi, mora pored uobičajenih odredbi sadržavati i odredbe:
 - a) o valuti kredita na koji se dodjeljuje jamstvo,
 - b) o kamatnoj stopi,
 - c) o jasno određenim svim troškovima kredita i iznosima provizije te naknada, koju banka u ime korisnika kredita, za dano jamstvo plaća Republici Hrvatskoj i HBOR-u,
 - d) o kvalitetnim instrumentima osiguranja potraživanja iz ugovora o kreditu u skladu s dobrom bankarskom praksom,
 - e) da se osiguranje kredita odnosi na cijekupnu obvezu po ugovoru o kreditu, neovisno o danom jamstvu,
 - f) o obvezi korisnika kredita, da nadležnom predstavniku banke ili HBOR-a omogući pregled poslovnih knjiga i evidenciju te dokumentaciju, vezanu uz kredit osiguran s jamstvom, zbog utvrđivanja točnosti svih danih izjava korisnika kredita i njegovih drugih odgovornosti i obaveza, kako su određene u Zakonu, ovoj Uredbi i ugovoru o kreditu,
 - g) o namjeni kredita koja u ugovoru o kreditu mora biti detaljno određena,
 - h) o raskidu ugovora o kreditu u slučaju nemamjenske upotrebe i korištenja kredita,
 - i) o naknadi za prijevremenu otplatu kredita u skladu s člankom 30. ove Uredbe,
 - j) u preambuli ugovora mora biti određeno da će kredit biti uvršten u jamstvenu kvotu,
 - k) o počeku na otplatu glavnice kredita koji ne smije biti duži od 12 mjeseci,
 - l) o plaćanju kamata za kamatna razdoblja, koja nisu dulja od šest mjeseci,
 - m) o zabrani ponovnog uzimanja kredita u slučaju prijevremenog vraćanja kredita,
 - n) o posljedicama kršenja odredbi Zakona i ove Uredbe.
- (2) Ugovor o kreditu ne smije sadržavati odredbe, prema kojima bi došlo odmah do naplate i plaćanja zbog unakrsnog kršenja drugih ugovora (*cross default klauzula*), osim ako i drugi ugovori o kreditu istoga korisnika kredita sadrže takve odredbe.

Članak 28.

- (1) Banka uz dokumentaciju, koja se prilaže ugovoru o kreditu, prilaže i izjavu korisnika kredita iz koje proizlazi:
 - a) da je namjena kredita u skladu s namjenama iz članka 6. i članka 12. ove Uredbe,
 - b) da za iste opravdane troškove nije dobivao državnu potporu, odnosno da navede visinu i udjel državne potpore u odnosu na udjel opravdanih troškova,
 - c) da kredit neće biti namijenjen za kupnju poslovnih udjela ili dionica ili za otplatu postojećih kredita korištenih za navedene svrhe,
 - d) da reprogramirani kredit ne predstavlja vlastiti udio za sudjelovanje u dobivanju državne potpore, i
 - e) da korisnik kredita na dan 1. srpnja 2008. godine nije bio bio poduzetnik u teškoćama.
- (2) Banka je dužna provjeriti i izvijestiti HBOR je li korisnik kredita bio u teškoćama na dan 1. srpnja 2008. godine.

Članak 29.

- (1) Ugovor o jamstvu sklapaju HBOR u ime i za račun Republike Hrvatske, banka kojoj je dodijeljena jamstvena kvota i korisnik kredita, za svaki ugovor o kreditu, najkasnije u roku 10 dana od proteka roka iz članka 25. stavka 7. ove Uredbe.
- (2) Ugovor o jamstvu sadržava odredbe o:
 - a) visini jamstva,
 - b) odredbama ugovora o kreditu između banke i korisnika kredita, koje nisu određene ovom Uredbom,
 - c) obvezu izračunavanja visine državnih potpora i obavještavanje korisnika kredita o visini primljenih državnih potpora,
 - d) uvjete o prijenosu jamstva iz članka 30. ove Uredbe,
 - e) obvezu provođenja naplate potraživanja Republike Hrvatske, u slučaju naplaćenih jamstava, a prema uputama HBOR-a.

Članak 30.

- (1) Ako korisnik kredita sklopi ugovor o kreditu s drugom bankom u svrhu refinanciranja kredita za koje je dano jamstvo temeljem ove Uredbe, a pod povoljnijim uvjetima (duži rok otplate kredita i niža kamatna stopa), dano se jamstvo može prenijeti na tu drugu banku ako novi ugovor o kreditu ispunjava uvjete sukladno ovoj Uredbi.
- (2) Jamstvo iz stavka 1. ovoga članka prenosi se u opseg i sadržaju, uključujući nominalni iznos i ročnost, prema stanju zatečenom u trenutku prijenosa.

- (3) Naknada za prijevremenu otplatu kredita refinanciranjem i prijenosom jamstva ne može biti viša od 1,0 posto preostale glavnice kredita.

Članak 31.

- (1) HBOR zajedno s ugovorom o jamstvu i obavijesti o potvrđivanju popisa kredita, dostavlja banci broj račun za plaćanje naknade koja je prihod državnog proračuna za sve korisnike kredita iz popisa kredita.
- (2) Osnovicu za obračun naknade iz stavka 1. ovoga članka koja se plaća odmah po davanju jamstva predstavlja odobreni i potvrđeni iznos glavnice kredita za koje je dano jamstvo, a za obračun dalnjih naknada osnovica je stanje glavnice kredita, u dijelu pokrivenom jamstvom na zadnji dan kvartala kalendarske godine koji prethodi kvartalu za koji se plaća naknada, u cijelom razdoblju trajanja jamstva.
- (3) Naknada koja se plaća odmah po davanju jamstva, umanjuje se razmjerno preostalom broju dana u tom kvartalu.
- (4) HBOR ispostavlja bankama obračun naknade iz stavka 1. ovoga članka do petnaestog u prvom mjesecu kvartala za koji se naknada obračunava. HBOR dostavlja Ministarstvu financija popis o izdanim obračunima koji sadrži podatke o banci koja plaća naknadu i iznosu naknade po pojedinoj banci.
- (5) Banke su dužne naknade koje su prihod državnog proračuna uplaćivati na račun državnog proračuna u roku deset dana od dana primitka računa, a najkasnije do dvadeset petog u prvom mjesecu kvartala za koji je obračun ispostavljen.
- (6) Banke su dužne HBOR-u dostaviti podatke o stanju glavnice kredita na kraju svakog kvartala, kao i druge podatke iz tabele koja je sadržana u pozivu na aukciju i to najkasnije do desetog u mjesecu nakon završetka svakoga kvartala.
- (7) Ako korisnik kredita nije iskoristio cijeli iznos odobrenog kredita za koji je dano jamstvo obračunata provizija i plaćena naknada se ne vraćaju.

Članak 32.

U provedbi postupka davanja jamstava, HBOR može od svih nadležnih tijela zatražiti i dobiti podatke iz registra u kojem se vode godišnji finansijski izvještaji, podatke o blokadama računa iz registra u kojem se vode računi otvoreni u bankama i od banaka, odnosno Hrvatske narodne banke klasifikaciju plasmana korisnika kredita za koji se traži jamstvo.

Članak 33.

HBOR provodi poslove davanja jamstava, koji obuhvaćaju sljedeće aktivnosti:

a) priprema i objava poziva na aukcije,

- b) provedba aukcije za određene jamstvene kvote za određenu banku,
- c) pregled popisa kredita, uključenih u pojedinu ponudu banke,
- d) pregled, praćenje i nadzor ispunjavanja uvjeta koje u skladu sa Zakonom i ovom Uredbom moraju ispunjavati određeni korisnik kredita i kredit,
- e) sklapanje okvirnog ugovora o dodjeli jamstvene kvote s bankama,
- f) sklapanje ugovora o jamstvu u ime i za račun Republike Hrvatske,
- g) davanje jamstva,
- h) izvješćivanje Ministarstva financija o danim, unovčenim i naplaćenim jamstvima, i
- i) evidentiranje i vođenje dokumentacije vezane uz dana jamstva temeljem Zakona i ove Uredbe i slanje dokumentacije u propisanim rokovima Ministarstvu financija.

Članak 34.

- (1) HBOR obavlja poslove prijema i pregleda zahtjeva banke za naplatom jamstva za pojedinu kreditnu obvezu korisnika kredita u dijelu iznosa ostatka glavnice za koju je dano jamstvo, zatim poslove formalnog pregleda zahtjeva i provjere izračuna zahtjeva te daje konačnu potvrdu zahtjeva i upućuje zahtjev Ministarstvu financija na naplatu.
- (2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka HBOR dostavlja Ministarstvu financija i ugovor o kreditu te drugu dokumentaciju koja je potrebna za naplatu jamstva.
- (3) Ministarstvo financija, nakon prijema potvrđenog zahtjeva za naplatu jamstva od strane HBOR-a obavlja plaćanje zahtijevanog iznosa. Nakon izvršenog plaćanja, Ministarstvo financija šalje presliku dokaza o plaćanju HBOR-u zajedno sa zahtjevom za povrat naplaćenog jamstva.

Članak 35.

- (1) HBOR je odgovoran za postupak povrata sredstava s osnova naplaćenih jamstava. Postupak naplate provodi banka u čiju je korist jamstvo dano pažnjom dobrog stručnjaka.
- (2) Ako HBOR u nadzoru postupka naplate iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da banka nije postupala dužnom pažnjom, HBOR prema banci postupa sukladno odredbama Zakona, ove Uredbe i drugih propisa te odredbama Okvirnog ugovora.
- (3) Sredstva s osnova povrata naplaćenog jamstva doznačuju se u korist računa državnog proračuna.

Članak 36.

- (1) HBOR o danim i naplaćenim jamstvima, te o povratu naplaćenih jamstava kvartalno izvješćuje Ministarstvo financija.
- (2) HBOR je dužan jedan primjerak ugovora o jamstvu s prilogom dostaviti Ministarstvu financija najkasnije u roku 3 dana od sklapanja ugovora o jamstvu.

(3) Ministarstvo finansija može od HBOR-a tražiti da izvan rokova određenih u stavku 1. i 2. ovoga članka dostavi dodatne podatke i dokumentaciju u vezi s danim i naplaćenim jamstvima te o povratu naplaćenih jamstava.

Članak 37.

- (1) U obavljanju poslova iz članaka 33. do 36. ove Uredbe HBOR je odgovoran Vladi Republike Hrvatske.
- (2) Ugovorom sklopljenim između Republike Hrvatske i HBOR-a može se utvrditi naknada za poslove koje HBOR u ime i za račun Republike Hrvatske obavlja temeljem Zakona i ove Uredbe.

Članak 38.

Vlada Republike Hrvatske može izmijeniti iznose iz članka 4. stavka 2. i članka 9. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 39.

Banka i korisnik kredita dužni su svu dokumentaciju vezanu uz kredit za koji je dano jamstvo čuvati deset godina od dana proteka roka na koji je kredit ugovoren, ili je obveza po kreditu plaćena.

V. ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 40.

Ova Uredba stupa na snagu danom objave u Narodnim novinama.

KLASA:

URBROJ:

U Zagrebu, ožujka 2010.

PREDSJEDNICA

Jadranka Kosor, dipl. iur. v.r.

OBRAZLOŽENJE

Predmetnim nacrtom Prijedloga uredbe uređuju se jamstvene mjere prema odredbama Zakona o Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak (Narodne novine, broj 138/06) i Zakona o jamstvenom fondu za gospodarski oporavak i razvitak (Narodne novine, broj 20/10), a sukladno propisima o državnim potporama.

Najviši iznos jamstva iznosi 50 posto iznosa glavnice kredita, a najviše 60 milijuna kuna. Iznimno, Vlada Republike Hrvatske može ako se radi o projektima koji generiraju iznadprosječnu dodanu vrijednost i zapošljavanje odobriti i viši iznos jamstva.

Ovim nacrtom Prijedloga uredbe uređuje se tko može biti korisnik kredita za koji se daje jamstvo temeljem ova Uredbe i uređuju se kriteriji koje moraju ispuniti korisnici kredita za dobivanje jamstva temeljem ove Uredbe, te je uređeno da banka provjerava da li korisnik kredita ispunjava kriterije koji su propisani člankom 10. stavak 1. Zakona o jamstvenom fondu za gospodarski oporavak i razvitak i kriterije propisane ovom Uredbom.

Zakonom je uređeno da se jamstva ne daju poduzetnicima koji su do zaključeno s danom 30. lipnja 2008. bili poduzetnici u teškoćama i onima koji imaju dug prema državi za koji im po posebnim propisima nije odobrena obročna otplata ili odgoda plaćanja. Sredstvima iz kredita za koji je dano jamstvo temeljem Zakona i ove Uredbe može se izvršiti plaćanje duga prema državi koji je eventualno postojao i reguliran je u skladu s Općim poreznim zakonom, odnosno predmet ove Uredbe nije reprogram ili otpis poreznog duga, te u tom smislu ne postoji državna potpora.

Vezano uz kredite namijenjene za reprogramiranje, oni su ograničeni na 15 posto postojećeg kredita.

Nadalje, predmetne jamstvene mjere ne odnose se na korisnike kredita (poduzetnike) koji su bili u teškoćama prije 1. srpnja 2008. godine te isti ne ostvaruju pravo sudjelovanja u mjerama, odnosno za njih se ne daju jamstva sukladno ovome nacrtu Prijedloga uredbe.

Predmetne jamstvene mjere odnose se na:

1. korisnike kredita (poduzetnike) koji nisu bili u teškoćama prije 1. srpnja 2008. godine niti su u teškoćama na zadnji službeni izvještajni dan prije podnošenje zahtjeva za odobrenje kredita, te oni ostvaruju pravo sudjelovanja u jamstvenoj mjeri sukladno odredbama Glave II. nacrta Prijedloga uredbe;
2. korisnike kredita (poduzetnike) koji nisu bili u teškoćama prije 01. srpnja 2008. ali se u trenutku zahtjeva za jamstvo smatraju poduzetnicima u teškoćama sukladno propisima o državnim potporama sadržanim u Odluci o objavljivanju općih pravila o skupnim izuzećima u području državnih potpora (Narodne novine, broj 37/09) i Odluci o objavljivanju pravila o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje (Narodne novine, broj 20/07), te oni ostvaruju pravo na sudjelovanje u jamstvenoj mjeri sukladno odredbama Glave III. nacrta Prijedloga uredbe.

Obrazloženje jamstvene mjere Glave II. nacrtu Prijedloga uredbe

Ovom jamstvenom mjerom korisnici kredita – poduzetnici koji nisu bili u teškoćama prije 1. srpnja 2008. godine niti su u teškoćama na zadnji službeni izvještajni dan prije podnošenje zahtjeva za odobrenje kredita – ostvaruju pravo na državno jamstvo sukladno odredbama Odluke o objavljinju pravila o državnoj potpori u obliku jamstava (Narodne novine, broj 39/09, dalje u tekstu: Odluka).

U smislu usklađenja nacrtu Prijedloga uredbe s važećim propisima o državnim potporama, za ovu jamstvenu mjeru, odnosno za ovu kategoriju korisnika posebno se vodilo računa o usklađenju uvjeta jamstvene mjere (izdavanja jamstava) s odredbama sadržanim u točki 3. *Uvjeti koji isključuju postojanje potpore* navedene Odluke.

Tako je nacrtom Prijedloga uredbe predloženo sljedeće:

- a) Korisnik kredita se ne nalazi u financijskim teškoćama. Uređeno odredbama članka 4. nacrtu Prijedloga uredbe.
- b) Opseg jamstva može se pravilno izmjeriti u trenutku njegove dodjele. Jamstvo je vezano uz određenu financijsku transakciju, odnosno kredit koji s korisnikom ugovara banka za koji se korisniku kredita daje jamstvo sukladno uvjetima iz nacrtu Prijedloga uredbe.
- c) Jamstvo ne pokriva više od 50% glavnice kredita. Uređeno odredbama članka 3. nacrtu Prijedloga uredbe.
- d) Za jamstvo je plaćena tržišno oblikovana cijena (članci 7. i 13. nacrtu Prijedloga uredbe). Prilikom utvrđivanja visine premije primjenjene su odredbe Odluke o objavljinju pravila o državnoj potpori u obliku jamstava koje se odnose na male i srednje poduzetnike (dalje: MSP), tzv. „premije sigurne luke“. MSP-i čine 99% registriranih gospodarskih subjekata u RH i za očekivati je kako će većina korisnika kredita biti upravo MSP-i. Pored navedenog, uvažavajući raspon i vezanje visine naknade za kreditnu kvalitetu korisnika kredita, navedene se naknade mogu primijeniti kao tržišne i na velike poduzetnike. Naime, na tržištu ne postoji usporediv proizvod temeljem kojeg bi se mogla formirati preciznija 'tržišna' cijena. Bankarska jamstva nisu isto što i državno jamstvo. Štoviše, upravo bankarski propisi sadržani u odlukama Hrvatske narodne banke (HNB) drugačije cijene državno jamstvo kao instrument osiguranja od bankarskog jamstva. U tom smislu, navedena premija odražava tržišno oblikovanu cijenu. Nacrtom Prijedloga uredbe predviđeno je davanje jamstava za korisnike kredita do kreditne kvalitete BB- sukladno Standard&Poor's, te stoga stopa premije ne prelazi 2 % godišnje na iznos jamstva, osim u slučaju korisnika kredita koji nemaju kreditnu povijest ili ocjenu zasnovanu na bilančnom pristupu, za koje se naknada utvrđuje u iznosu od 3,8 % godišnje na iznos jamstva.

Uz navedene premije (u rasponu od 0,4% do 3,8%) i jednokratnu naknadu u iznosu od 0,25% na iznos jamstva, jamstvena mjera poprima obilježja samofinancirajućeg programa koji pokriva i administrativne troškove. Naime, s obzirom na kreditni potencijal, samo se iz jednokratne naknade u iznosu od 0,25% na iznos jamstva, planira naplatiti do 5 milijuna kuna. Pored navedenoga, naplaćivat će se godišnja premija na iznos jamstva u rasponu od 0,4% do 3,8%. Ako se uzme prosječna premija

od 1% godišnje, proizlazi da će se godišnje, za slučaj da se iskoristi cjelokupni predviđeni jamstveni potencijal, naplatiti do dodatnih 20 milijuna kuna. Također, uređuje se preispitivanje visine naknada jednom godišnje s ciljem zadržavanja razine rizika koja pokriva uobičajene rizike vezane uz davanje jamstava. Sukladno točki 3.4. (f) Obavijesti Komisije o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora o Europskoj zajednici u području državnih potpora u obliku jamstava (2008/C 155/02) adekvatni kapital u pravilu iznosi 8%, osim kada se radi o korisnicima kredita (poduzetnicima) čija ocjena odgovara:

- 1) ocjeni AAA/AA- (Aaa/Aa3), iznos kapitala koji se treba nadoknaditi može se smanjiti na 2 posto neotplaćenih jamstava;
- 2) ocjeni A+/A- (A1/A3), iznos kapitala koji je potrebno nadoknaditi može se smanjiti na 4 posto neotplaćenih jamstava.

Ovim nacrtom Prijedloga uredbe ne predviđa odobravanje jamstava poduzetnicima ispod kreditne kvalitete BB-. Posljedično, za očekivati je da će veliki dio plasmani spadati upravo u kategoriju za koju je potrebno osigurati adekvatni kapital od 2,0 odnosno 4,0 posto (u svakom slučaju u prosjeku manje od 8 posto - što je unaprijed teško predvidjeti). Za slučaj da se predviđa portfelj od srednje rizičnosti, u rasponu od AAA do BB-, kako je utvrđeno nacrtom Uredbe, moglo bi se predvidjeti iznos kapitala od cca. 4 posto.

Naknada za kapital se u ovom slučaju (budući program ne prima kapital/novčani prilog) treba sastojati samo od premije rizika, a premija rizika mora se platiti za prikladan iznos kapitala, a to je u ovom slučaju na cca. 4 posto.

U Obavijesti Komisije se navodi kako uobičajena premija rizika za temeljni kapital iznosi barem 400 baznih bodova (odnosno 4 posto). Istim je navedena premija rizika odgovara premiji uobičajenoj u vrijeme donošenja navedene Obavijesti Komisije o primjeni članaka 87. i 88. Ugovora o Europskoj zajednici u području državnih potpora u obliku jamstava (2008/C 155/02) odnosno 20. lipnja 2008. kad je osnovna referentna stopa u „euro-zoni“ iznosila 5,19 posto, a jednogodišnji EURIBOR 5,429 posto. Napominjemo kako danas osnovna referentna stopa danas iznosi 1,24 posto, a jednogodišnji EURIBOR 1,214 posto. Stoga je nerealno uzimati ovako visoku stopu premije rizika (cijene rizičnosti su se u međuvremenu na tržištu drastično smanjile).

Računajući uz danas važeće premije rizika (pokazatelj je jednogodišnji EURIBOR), naknada za kapital računala bi se primjenom sljedeće formule: 4 posto x 1,214 posto što iznosi 0,049 posto nedospjelog iznosa.

Budući je nacrtom Prijedloga Uredbe propisano kako se, pored naknade na glavnicu kredita u rasponu od 0,4% do 3,8%, naplaćuje još i 0,25% na iznos jamstva, može se smatrati kako je istim obuhvaćen trošak naknade za kapital od 0,049% nedospjelog iznosa kredita.

Nadalje, MSP-i čine 99% registriranih gospodarskih subjekata u RH i za očekivati je kako će većina korisnika kredita biti upravo MSP-i. Stoga valja uzeti u obzir i odredbe točke 3.5. predmetne Obavijesti Komisije koja navodi da programi jamstava u korist malih i srednjih poduzetnika mogu se u načelu također smatrati samofinancirajućima i ne predstavljaju državnu potporu ako se primjenjuju minimalne premije sigurne luke

navedene u točki 3.3. i temeljene na ocjenama poduzetnika i da drugi uvjeti izloženi u točki 3.4. alinejama (a), (b) i (c), kao i u točki 3.4. alineji (g) još uvijek moraju biti ispunjeni, a za uvjete izložene u točki 3.4. alinejama (d), (e) i (f) smatra se da su ispunjeni korištenjem minimalnih godišnjih premija izloženih u točki 3.3.

- e) Ova jamstvena mjera provodi se putem banaka koje s državom dijele rizik i natječu se za jamstvene kvote sukladno postotku rizika koji su spremne preuzeti. Ovime se, kao i navođenjem svih uvjeta mjere, bez selektivne primjene mjere na samo određene poduzetnike - neke grane ili sektore gospodarstva, osigurava potpuna transparentnost mjere.

Primjenom gore navedenog, udovoljene su odredbe glave III. Uvjeti koji isključuju postojanje potpore Odluke o objavljivanju pravila o državnoj potpori u obliku jamstava (Narodne novine, broj 39/09).

Za jamstvenu mjeru namijenjenu korisnicima kredita iz Glave II. nacrta Uredbe daju se jamstva do iznosa od milijardu kuna.

Obrazloženje jamstvene mjere Glave III. nacrta Prijedloga uredbe

Ovom jamstvenom mjerom korisnici kredita - poduzetnici koji nisu bili u teškoćama prije 1. srpnja 2008. ali se u trenutku zahtjeva za kredit za koji se daje jamstvo temeljem Zakona i ove Uredbe smatraju poduzetnicima u teškoćama sukladno propisima o državnim potporama – ostvaruju pravo na sudjelovanje u programu sukladno odredbama Odluke o objavljivanju pravila o državnoj potpori u obliku jamstava (Narodne novine, broj 39/09) i Priopćenju Komisije o Privremenom okviru Zajednice za mjere državnih potpora kojima se podupire pristup financiranju u trenutnoj finansijskoj i gospodarskoj krizi (2009/C83/01) sa svim naknadnim izmjenama i dopunama.

Pored navedenih obrazloženja za poduzetnike, a koje su sadržane u gore navedenom obrazloženju jamstvene mjere Glave II. nacrta Prijedloga uredbe, na poduzetnike koji su zapali u teškoće iza 1. srpnja 2008. godine iz razloga globalne finansijske i gospodarske krize dodatno se primjenjuju ograničenja koja proizlaze iz spomenutog Priopćenja Komisije.

Naime, najviši iznos kredita za koji se daje jamstvo ne smije prijeći procijenjeni godišnji iznos plaća za prve dvije godine poslovanja (članak 11. nacrta Prijedloga uredbe). Za potrebe izračuna, a sukladno odredbama Priopćenja Komisije, godišnji iznos plaća utvrđuje se primjenom mjesecne osnovice plaće u iznosu od 3.028,00 eura po zaposlenom odnosno zadnjim objavljenim podacima Ureda za statistiku Europske unije (EUROSTAT), izračunatoj u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan odobrenja kredita.

Vezano uz naknade osim navedenog u točkama d) i e) gore u tekstu, primijenjen je restriktivniji model jer nije iskorištena mogućnost koja je dana Privremenim okvirom za umanjenjem godišnje naknade.

Za korisnike kredita iz Glave III. nacrta Prijedloga uredbe daju se jamstva do iznosa od milijardu kuna.